

Л. Д. Вардзарук

Кархут Василь Володимирович

КАРХУТ Василь Володимирович (01. 07. 1905, с. Марківці, нині Тисмениц. р-ну Івано-Фр. обл.– 09. 10. 1980, Львів, похов. у м. Коломия Івано-Фр. обл.) – лікар, письменник, громадський діяч. Навч. в Укр. таєм. університеті у Львові (1923–25), закін. Львів. університет (1932). Розпочав шпитал. практику у Львові, був чл. Укр. лікар. товариства, «Пласту». Відп. ред. пласт. ж. «Вогні» (1930–33). Написав кн. «Перша, друга і третя проба пластуна» (Л., 1928). Після заборони польс. владою 1930 діяльності організації став співорганізатором таєм. ремісн. пластун. об'єднання. 1934 переїхав до м. Кременець (нині Терноп. обл.), де відкрив приватну практику. За повість «Вістря в темряві» (Л., 1934) ув'язн. 1935 у Березі Картузькій. Після звільнення 1936 повернувся до лікар. практики у Кременці. 1939 вдруге ув'язн. у Березі Картузькій, звідки вдалося втекти. Переїхав до Польщі, працював у таборі для втікачів із СРСР у м. Перемишль, згодом – пом. повіт. лікаря. 1941 повернувся до Кременця, заарешт. ґестапо за звинуваченням у приналежності до ОУН(б). Після звільнення очолював відділ внутр. хвороб в Укр. лічниці Андрея Шептицького у Львові, був особистим лікарем митрополита, редагував молодіж. ж. «Дорога», обраний чл. Львів. відділ. СПУ. Після смерті Андрея Шептицького служив лікарем у загоні УПА (під псевд. Ростислав). 1946 оселився у м. Заліщики (Терноп. обл.), того ж року заарешт. більшовиками, перебував у таборах Сибіру та Казахстану. Під час заслання написав повість «Непорозуміння» (неопубл.), був удруге засудж. до 10 р. позбавлення волі за звинуваченням в антирад. пропаганді. Після звільнення 1965 у зв'язку зі станом здоров'я мешкав поблизу м. Снятин (Івано-Фр. обл.), працював у сільс. амбулаторіях, займався фітотерапією. Від 1973 – у Коломиї. Видав кн. «Ліки навколо нас» (К., 1972; 1975; 1978; 2001) та підготував до друку «Лікування зелями та рецептами».

Основні твори

На мандрівці. Л., 1930; Гомін з-поза нас. Л., 1933; Поклик вольних. Л., 1934; Цупке життя. Л., 1937; Краків, 1940; Полум'яний вихор. Прага, 1941; Ів.-Ф., 2003; Пшеничні нетрі. Л., 1942; Візія. Прага, 1942; Окрилена земля. Ів.-Ф., 2003.

Рекомендована література

1. Попович В. Василь Кархут і Юрій Липа: Спогад про двох лікарів // ЛВ. Чикаго, 1982. Ч. 104;
2. Кузьмович О. Лікар-пластун, письменник // Юнак. 1983. Ч. 7–8;
3. Вардзарук Л. Василь Кархут – ще одне ім'я з когорти незабутніх // Тижневик Галичини. 1999, 18 листоп.;
4. Його ж. З печаттю духа // Дорога до безсмертя. Ів.-Ф., 2004;
5. Пундій.

Бібліографічний опис:

Кархут Василь Володимирович / Л. Д. Вардзарук// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-10196>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).